

název projektu, který získal dotaci

„QUO VADIS FEMINA? - vize žen o trvale udržitelném rozvoji“

stručné představení subjektu, který je příjemcem dotace

Agentura GAIA je občanské sdružení, jehož cílem je hledání nových forem mezilidské komunikace v oblasti ochrany životního prostředí, vzdělávání a osvěty. Svými aktivitami přispívá k harmoničtější společnosti, ve které je horizontální myšlení na stejné úrovni s vertikálním, což je základní předpoklad efektivní komunikace mezi lidmi obecně, zde však jde zejména o porozumění mužů ženám a žen mužům. Konkrétní projekty jsou realizovány ve třech hlavních směrech: Zeleně je život, Ženy a životní prostředí, Alternativy ke konzumnímu způsobu života.

motivy, které vedly k rozhodnutí projekt realizovat

Autorka projektu – Marie Haisová, MBA se věnuje tématu rovných příležitostí od roku 1993, kdy začala profesionálně pracovat jako ředitelka v neziskovém sektoru. Realizovala řadu projektů, od vlivu žen na strategické rozhodování po trvale udržitelný rozvoj. Postupně si uvědomila, že většina aktivit je reakcí, řešením následků, že chybí pozitivní, aktivní přístup. „Chléb a růže“ bylo heslo žen minulosti, kterým prosazovaly právo žen na vzdělání, právo volit a být voleny. Šlo o ekonomické jistoty, společenský respekt a úctu. Jaká je vize současných žen, čeho chtějí prostřednictvím programu na gender mainstreaming Evropské unie dosáhnout? Je možné ve společnosti, uctívající „chléb a hry“ - peníze, televizi a fotbal, uplatnit i jiné hodnoty? Bude společnost, naslouchající ženám, místo investic do stíhaček investovat do výchovy k míru, toleranci a respektu k sobě navzájem, k přírodě a zázraku života ve všech jeho formách? Spisovatelka Virginie Wolfová se začátkem minulého století domnívala, že ekonomická svoboda je předpokladem svobody obecně a dnešní programy podpory na tuto filozofii navazují. Přesto dárkyně života, jeho udržovatelky v dobách zlých i dobrých, mají minimální prostor ve veřejném rozhodování, v politice, ve veřejném životě, či v médiích, které ovlivňují veřejné mínění. Každodenní starosti a radosti v rodinách, ve vztazích, či problémy se školou většinou řeší samy, izolovaně. Situace v České republice vypovídá nejen o nepochopení ženské role ve společnosti, ale také o společnosti a jejích hodnotách obecně. Ženy nelze oddělovat od mužů. Jde o spojité nádoby a nerovnováha v rozdělení rolí, jak ve sféře rodinné, tak společenské, se mstí oběma pohlavím i společnosti jako celku. Projekt QUO VADIS FEMINA? má ambice přispět k větší harmonii a rovnováze v rovině osobní i celospolečenské.

cíle projektu

Cílem projektu je - za účasti různých věkových kategorií žen a různých profesí a ve spolupráci s vybranými neziskovými organizacemi, které se věnují problematice gender mainstreamingu, zpracovat VIZI ŽEN o BUDOUCNOSTI a dopadu ženského principu na společnost. Pojmenujeme neřešené stereotypy a problémy, které po generace přetrvávají mezi ženami a muži v české společnosti. Tyto stereotypy a paradigmaty přesně naformulujeme, budeme zveřejňovat a mluvit o nich tak, aby se postupně dostaly do

povědomí celé populace. Základem je pojmenovat dosud tabuizované, odtud je další krok k uvědomění si závažnosti situace a poté začít odbourávat předsudky a stereotypy v rovnosti šancí žen a mužů. Jde o prioritní cíl moderní společnosti a jeden z pilířů Evropské unie.

program, z něhož je projekt podpořen

Opatření 2.2. rovné příležitosti JPD 3 – Evropský sociální fond

celkové náklady na projekt

5 892 100,00 Kč

předchozí zkušenosti z čerpání předstupních fondů

1999 - Ekologická cesta do společné Evropy

2000 - Čas je život, rovnost mezi mužským a ženským principem

praktické zkušenosti z přípravy projektu, zpracování žádosti

Projekt nebyl napoprvé úspěšný. Z vyjádření hodnotitelů bylo patrné, že vzbuzuje emoce, provokuje, bylo zřejmé apriorní odsouzení bez racionálního zdůvodnění. Autorka vzala na vědomí, vypustila některé úvahy, byla věcnější, doložila svoji kompetentnost články a propagačními materiály z dosavadních akcí. Projekt byl na druhý pokus podpořen v požadované výši.

na závěr trochu „člověčiny“:

Projekt bude realizován v termínu od 1.1.2006 do 31.12.2007. Půjde o tvořivou práci, jejíž průběh budou čtenáři a čtenářky Dotačního věstníku sledovat a komentovat. Osobně si myslím, že nejen cíl, ale cesta sama o sobě má smysl, který je dobré si uvědomit. Jsem ráda, že máme šanci společně „vychytávat“ problémy, tak, abychom napomohli hladkému průběhu plánovanému období 2007 – 2013. Přeji si, abychom zdroje, které do Čech přicházejí, brali jako výzvu, schopnost využít naše možnosti a schopnosti. Češi mají v Evropě dobré jméno, které si můžeme nejen udržet, ale ještě zlepšit. Těším se na spolupráci a srdečně zdravím.

Marie Haisová

Deníček projektu „Quo Vadis Femina?“

(zahájení realizace 1. ledna 2006)

prosinec 2005

úterý 13. prosince

Od počátku prosince jsem byla uháněna finančním úřadem, a tak jsme si na toto úterý domluvili schůzku. Optala jsem se, zda mám přinést razítko a stanovy, tušila jsem, že problém bude v tom, že jsme v létě Valné hromadě změnili sídlo Agentury GAIA a že jsem změnu nenahlásila. Došly nám peníze, museli jsme vyklidit kancelář v Lublaňské 18, v domě, který jsem vyjímala z privatizace, budovala, zařizovala, uváděla do chodu. Nakonec jsme se stěhovali ke mně domů do sklepa, a pamatujte na to, že máte své prohry ještě někde prezentovat! Chtěli po mně přinést ke kontrole účetnictví za rok 2001 a 2002 - mezi svátky. Přestěhování se nakonec ukázalo výhodou, bude se měnit úřad, pod který nyní spadáme, takže jsme se rozešli se sepsaným protokolem s tím, že patříme pod jiný obvod, který s námi bude mít své starosti a radosti.

Využila jsem příležitosti a optala se přítomných úřednic, jaký je jejich názor na možnost práce doma a přefakturování poměru telefonu a nájmu. Představila jsem jim dvouletý projekt Quo vadis femina? i to, že nemám energii na hledání levné kanceláře, její zařizování, dojíždění, případně likvidování... Z hlediska zákona prý není problém, jen bych neměla mít doklady v lednici a návštěvy přijímat v ložnici. Zasmáli jsme se, nicméně jsem zmínila, že se jedná o Evropský sociální fond, kde jsou nejspíš ještě nějaké zákony nad zákony. Pamatuji si z nějakého semináře dotaz, kdy se potenciální žadatel ptal, zda si může zařídit pracovnu z garáže, přišla by měsíčně pět tisíc, kdežto najme-li si adekvátní prostor, zaplatí dvacet. Rada tehdy zněla, najměte si za dvacet. Uvážím-li, že projekty mají své finanční limity a místo investování například do lidí, budu investovat do prostoru jen kvůli alibi, abych nebyla v podezření, že se chci obohacovat, pak opravdu nevím, o čem jde. Pár zlodějuvelkého formátu způsobilo, že jsme a priori podezřelí všichni.

pondělí 19. prosince

Ostrý start našeho projektu je za dveřmi. A tak jsem svolala první schůzku týmu předstihem ke mně domů. Zkuste dávat dohromady lidi v době zahájení projektu! Každý má nějaké povinnosti a nemůže s nimi jen tak šlehnout. Kontaktovala jsem své bývalé spolupracovnice, všechny ty, se kterými jsem měla výborné zkušenosti, nejen odborné, ale dávala jsem přednost těm lidským, charakterovým. Nechci marnit svůj životní čas zbytečnými spory, řešit podrazy, malichernosti, užila jsem si jich tolik, že ani vzpomínat nechci. Chci, aby práce byla nejen prací, ale také radostí, tvořivostí, vzájemnou inspirací, důvěrou. Předběžně jsme komunicovali e-mailem, tak jsem věděla, že o nějakou funkci je větší zájem než o jinou, bylo třeba dohodnout se, bez pocitu hořkosti. Některé mě odmítly rovnou s tím, že mají zaměstnání, či mimino... V dokumentech Evropské unie jsem mnohokrát četla o flexibilní formě práce, tak jsem na rovinu řekla, že zatím bude kancelář u mě doma, mám čtyři místnosti, jedna bude pracovnou, odkud se bude telefonovat, organizovat vše potřebné, jinak se počítá se samostatností, budeme se pravidelně scházet jednou týdně, dle potřeby častěji, vše, co máme dělat, je napsané v projektu. Zopakovala jsem trochu teorie z managementu, nechci vládnout sebestředně jako Zeus, ani nechci práci rozdělovat po divizích, jako Apollo, ani nechci tancovat kolem svých spolupracovnic jako Dionýsos, představuji si týmovou práci Athéna, kde se budou úkoly prolínat, každá bude zodpovídat za svůj úsek, budou spolu navzájem komunikovat, rozhodnutí budeme dělat společně na týmových poradách. Jedna z budoucích kolegů dvakrát odběhla s mobilem, tak tady jsem tvrdě upozornila,

že telefony budou v době, kdy budeme spolu, vypnuté, o čemž nebudu diskutovat. Považuji telefonování, v době, kdy sněkým hovořím, za nezdvořilost a nevychovanost. Kladla jsem důraz na organizaci času, u žen s dětmi vím, že je to vždy problém, jejich čas je podřízen dětským chorobám, povinnostem, nicméně... kladla jsem důraz na myšlení dopředu, nerozhodovat se a neorganizovat práci mobilem v neděli v deset večer.

Dalším tématem byly pracovní smlouvy. Splátky projektu budou přicházet po 20 %, navrhla jsem pracovní smlouvy na dobu určitou vždy čtyřměsíční -i pro mě. Brblali, chtěli dvouletou smlouvu, nikdo mi však nebyl schopen odpovědět, co v případě, že věci nepůjdou tak, jak bychom si představovali. Co když přijde další splátka se zdržením? Kdo az čeho bude platit penále na sociálním a zdravotním pojištění? Co když se administrativním strukturám nebude líbit monitorovací zpráva a rozhodnou se další příspěvek neposlat? Kdo a z čeho by platil odstupné? Nakonec jsme se domluvili, rozešli se s tím, že začínáme psát dějiny, rozdali si první úkoly od zajištění www stránek, po vytipování účastnic kulatých stolů, přes témata, zajištění místa konání a rozešli se. Já, zcela nemanážersky, nakonec i netýmově, umyla hrnečky od čaje a sklenky od vína, kterým jsme si připili na zdar projektu, a těším se na věci příští.

Marie Haisová